

Štev. 33.

V Ljubljani, v sredo 15. avgusta 1917.

Leto IV.

Ogromna bitka v Flandriji, največja in najkrvavejša baje v vsej triletni svetovni vojni. Angleži in baje tudi že Amerikanci hočejo tukaj predreti nemško bojno črto. Doslej se jim to ni posrečilo, nego se mestoma celo umikajo.

Prvi rojstni dan cesarja Karla.

Dne 17. avgusta t. l. se zgodi prvič, da bodo praznovali avstro-ogrski narodi rojstni dan svojega mladega vladarja. Nadvojvoda Karel Franc Jožef je bil rojen 17. avgusta 1887, kot sin nadvojvode Otona in nadvojvodinje Marije Jožefe, saške princese. Naš cesar doseže torej te dni šele svoje 30. leto.

Usoda je namenila našemu vladarju v zgodovini Avstro-Ogrske prav izredno slavno vlogo in nad vse hvaležno nalogo. Nihče ni slutil, da bo ta lepi, živahni, miroljubni mladenič kdaj poklican na prestol. In to je bila sreča zanj in obeta postati blagoslov za njegove narode. Užival je kot deček svobodno vzgojo ter zahajal na Dunaju v škotsko gimnazijo kakor drugi meščanski njegovi tovariši. Že tu se je navzel demokratičnega duha. Kot mladenič je služil pri raznih polkih ter občeval s častniki raznih narodnosti in iz raznih slojev. Spoznal je do dobra češke in gališke razmere ter se naučil poleg drugih jezikov tudi nekaterih slovanskih jezikov. Zlasti se mu je prikupila češka kraljevina. V Pragi je zahajal na vseučilišče in po čeških mestih je preživel najlepša leta svoje mladosti. Kakor priprost častnik in vseučiliščnik je prišel takrat v dotiko z mnogimi možmi, ki so vplivali na njegovo dušo v demokratični in svobodomiselnih smeri. Njegovo duševno obzorje se je hitro širilo in poglobilo.

Ker je carjevič Rudolf 30. januarja 1889 nenadoma umrl, je postal prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand. Ker pa se je ta oženil z grofico Chotekovo, njuni otroci niso mogli podedovati pravice do prestola. Tako je postal nadvojvoda Karel Franc Jožef II. prestolonaslednik. Vendar ni še tedaj nihče verjel, da stoji že toli blizu vladarski moči. Cesar Franc Jožef je bil še krepak, zdrav starček, a prestolonaslednik Franc Ferdinand mož orjak v cvetu moške sile.

Nadvojvoda Karel se je leta 1911 poročil po svobodni volji svojega srca z ljubljeno deklico — princeso Cito Parmsko, ki jo je ljubil že od l. 1909, ko se je z njo seznanil v čeških Frančevih varih. Po poroki je živel s svojo soprogo v Kolomeji, kasneje pa blizu Dunaja, na gradiču Wartholz pri Reichenau ali pa v Schönbrunnu pri cesarju. Srečen je ta zakon, blagoslovljen z lepimi otroci, predvsem pa z vročo ljubeznijo in duševno harmonijo.

Toda 28. junija 1914 je počil v Sarajevu strel, in prestolonaslednik Franc Ferdinand je izdihnil. Vsa država je vztrepetala od groze in sočutja. Nadvojvoda Karel je pa v tistem hipu postal prvi prestolonaslednik in njegov lepi sinko Franc Jožef Oton drugi prestolonaslednik.

Obenem je izbruhnila vojna; najprej s Srbijo in Črno goro, nato z Rusijo. Prestolonaslednik Karel je moral nemudoma prevzeti vse najvišje dolžnosti po rajnem stricu, hiteti z bojišča na bojišče, organizirati, reformirati v naglici vse za vojno, ki je bila že v krvavem teku. Kmalu je moral celo sam prevzeti poveljništvo dela armade. Vodil je svoje polke v Galiciji in na Tirolskem

ter si povsod pridobil srca svojih vojakov. Kot nihče drug je namreč skrbel, da je bila njegova armada z vsem preskrbljena in založena, kot nihče drug je bil častnikom in vojakom blag gospod in prijatelj.

Toda 21. novembra 1916 je cesar Franc Jožef po pardnevem bolehanju nagloma umrl, prestolonaslednik Karel pa je postal cesar, in njegova žarka ljubljena soproga naša cesarica.

Takoj s svojim prvim manifestom je naznanil cesar Karel, da hoče zastaviti vse svoje moči za najboljši razvoj države, za njeno prenovljenje in pomlajenje ter da želi dovesti Avstro-Ogrsko v dobo resničnega procvita, prospeha in okrepitve. Predvsem hoče ščititi ustavne svoboščine in enakopravnost vseh narodov.

Nov duh je zavel po vsej državi —

Cesar potuje neutrudno iz dežele v deželo, bil je opetovano tudi že na Kranjskem, Primorskem, Štajerskem in Koroškem, ter spoznati hoče vse sam na lastne oči. Dne 2. junija t. l. je bila tudi cesarica Cita ves dan v Ljubljani.

Cesar kliče k sebi slovenske državne poslance ter se z njimi razgovarja, kako bi se docela zadovoljilo Slovence in vse Jugoslovane, ki imajo za prestol in državo največje zasluge.

Združenje vseh slovenskih, hrvaških in srbskih državljanov v enotno državno telo je cilj Jugoslovanov. To naš cesar ve, in trdno upanje imamo, da ta cilj končno dosežemo.

Cesarjev rojstni dan na avstro-ogrskem prestolu bo praznovala torej država s posebnimi, upapolnimi čustvi. Vsi vemo, da sta cesar in cesarica odločna prijatelja miru ter da storita vse, da se vojna zaključi čim preje. Vemo pa tudi, da je cesar Karel energičen modern vladar demokratičnih idealov, ki želi dati svoji državi novo obliko najvišje pravičnosti. Zato ga ljubimo vsi ter želimo iz vsega srca: Bog nam ga ohrani dolga, dolga leta na slavo države in blagor vseh narodov!

Osvobojeni vzhodna Galicija in Bukovina.

Ruska ofenziva se je klaverno končala. Ne le da se je povsem ponesrečila, ker ni Rusom ničesar pridobila, je celo za Rusijo izgubila vso vzhodno Galicijo, vse obkarpatske pozicije in do malega vso Bukovino. Resnici na ljubo treba seveda priznati, da so Rusi vse to ogromno ozemlje zupustili skoraj brez odpora in boja. Več ruskih divizij je namreč iz bojev naravnost pobegnilo. Zato se sosednje ruske trume niso niti braniti mogle več ter so se morale tudi umakniti. Izdajalstvo nekaterih ruskih divizij je torej povzročilo vso nesrečo za Rusijo ter izdatno pomagalo do uspeha naše in nemške armade. V Galiciji so izpraznili Rusi 13 okrajnih glavarstev: Nadvorna, Bohorodčany, Stanislav, Pečeničyn, Podhajce, Zborov, Kosov, Kolomeja, Tlumač, Bučač, Trembovla, Tarnopol, Čortkov. Mesto Tarnopol je imelo 40.000 prebivalcev, med temi dve tretjini judov. Tam so stali Rusi od začetka vojne. Bučač je imel 12.000

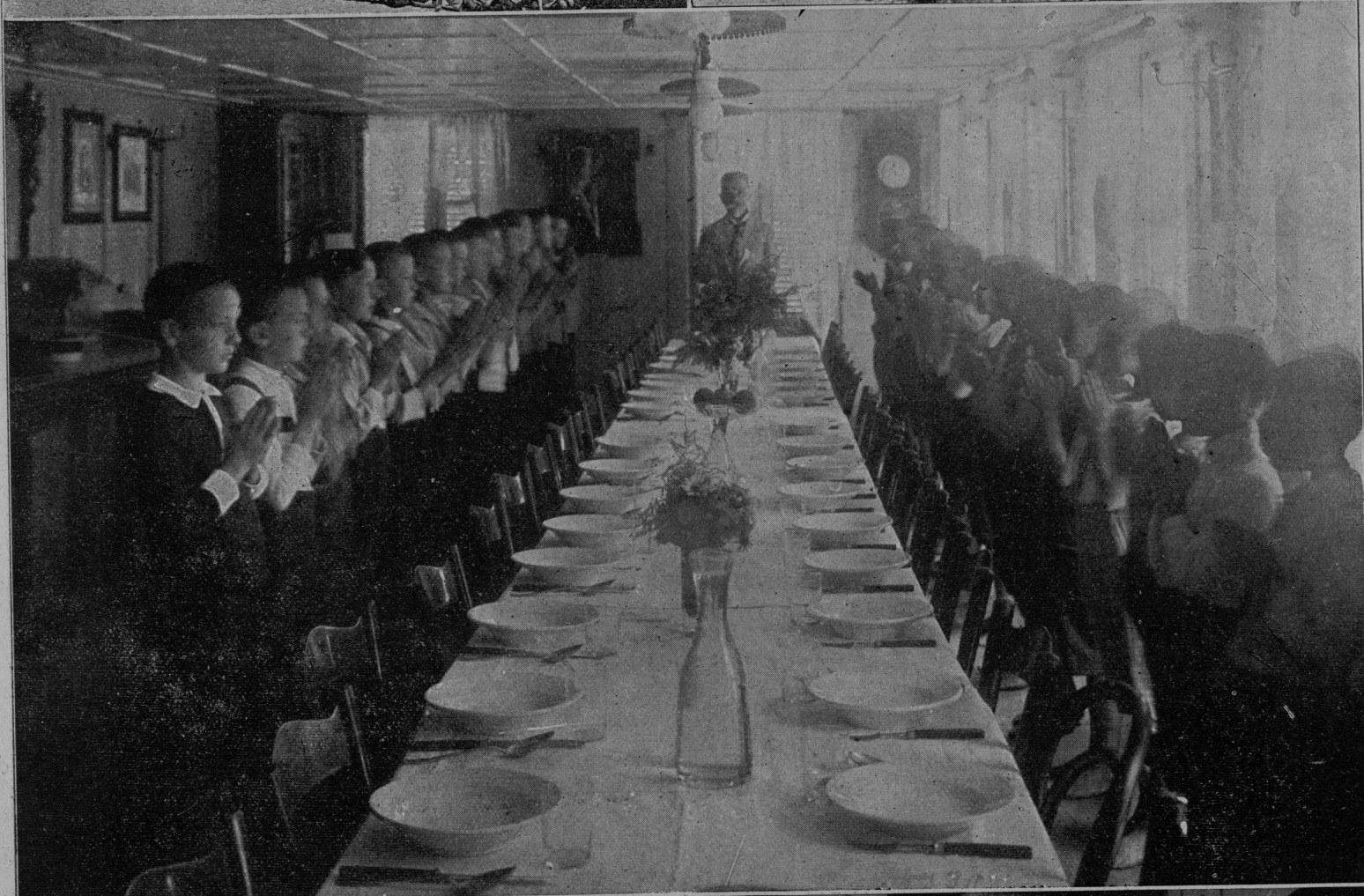
prebivalcev in so ga Rusi zasedli iznova julija 1916. Delatyn je bil v ruski posesti zopet od 11. avgusta 1916. Ima 6000 prebivalcev. Otyinja ima le 5000 prebivalcev. Kolomeja pa 45.000. Rusi so bili tu od leta 1915. Zaleščiky na Dnjestru imajo 6000 prebivalcev in je bilo v ruski posesti od junija 1916, Kuty na Čeremoši šteje 8000, Seletin 5000 prebivalcev itd.

Vsa vzhodnogališka mesta so torej majhna, največja komaj dosežajo Ljubljano, a so seveda zanemarljivejša in nečista. Vendar pa so imovita, ker leže v s lno plovoviti okolici ter sta po njih trgovina in obrt zelo razviti. Nobeno mesto ni brez dveh treh tovaren, poljedelstvo pa je ondi na višku. Vzhodna Galicija ima najlepša polja v celi Avstriji.

Naše in nemške čete so pregnale Ruse

duh večje svobode — ideja demokratičnosti — ravnopravnosti. Cesar sam je začel resnično vladati in vplivati z odločno voljo na razmere v državi. Cesarski dvor je danes odprt vsakomur, in cesar pozivlja k sebi prve može vseh narodov, da se z njimi posvetuje ter pozveduje želje svojih narodov. Prvo njegovo delo pa je bilo, da se skliče državni zbor, da se odpravijo vse težke vezi vojne dobe iz strašnih let Stügkhove vlade, da se osvobode vsi politični obsojenci ter odpro vsi žalostni tabori internirancev in konfinirancev. Svoboda se je vrnila stotisočom! Cesar pa hoče državo tudi notranje pomladiti, ustavo modernizirati ter zadovoljiti hrepenenje vseh narodov. Konec bodi prevlade dveh narodov nad vsemi drugimi, vsi narodi naj bodo enaki v pravicah in dolžnostih!

1200 dunajskih otrok je bilo na javne stroške poslanih na počitnice v Švico, da se okrepe pri boljši hrani kot jo morejo dobiti doma: Otroci pred cerkvijo v Einsiedeln. — Telovadba dečkov. — Skupni obed dečkov. — Deklice pri ročnem delu na prostem in pri zabavi v sobah.

čez mejno reko Zbruč ter stoje zdaj že na ruskih tleh. Tudi v Bukovini se umikajo Rusi na celi črti, zato pa so morali seveda zbežati tudi s poslednjih Karpatov. Zadnje dni šele so se začeli Rusi ustavljati, a tudi naše čete se morajo odpočiti od dolgotrajnih bojev in maršev.

Boji pa se nadaljujejo na rusko-rumunski fronti, kjer doseza Mackensenova armada nove uspehe.

Nikdar nisem imel krave in tudi z mlekaricami nimam znanja. Vprašal sem torej, čemu prodajajo kruh mlekarici.

Žena se je rezko zasmejala in mi pojasnila:

„Vemo, čemu. Kravam za krmo. Namočijo ga v vodi, potresejo s soljo in dajejo kravam. Krave žro to rade. Toda koliko jim mlekarica plača, tega ne vem. Menda dobivajo za to mleko od nje . . .

tale dva večaja? Če bi ju hotel kdo kupiti. Za cirkus ali na trg. Pravijo, da komedijanti takihle potrebujejo.“

„Morda si zopet opomorete, ko vam moža izpuste,“ sem ji dejal. Spomnil sem se, da je tudi v laži tolažba.

„A čemu nam bo?“ je odvrnila. „Brez dela, kakor je? Mar si ga naj kosček odgriznemo? Bog daj, da bi ga ondi le še dolgo obdržali: vsaj sit je in čevljev ne raztrga . . . Minule nedelje sem mu nesla še šest krompirjevih kolačkov,“ je pristavila z docela drugim tonom in podprla brado z roko. „Toda potem mu nisem imela nesti ničesar več. Kaj pa naj mu nesem, ko sami žvečimo slamo?“

„Ali saj imate tukajle za mestnimi vrati ljudsko kuhinjo! Spominjam se: saj sem bil šele nedavno sam na predstavi. „Salome“ na korist te kuhinje, in moja žena si je v prospeh gladujočih otrok nabavila vijoličasto svilnato toaleto ter je njim na korist neutrudno pesala.“

„Zdaj so pa menda že prenehali s plesi. Oskrbnica mi je dejala: leto je, gospoda se je razkropila po letoviščih in za mejo. Počakajte — je rekla — do jeseni. Potlej vas začnemo zopet krmiti. In drugo kuhinjo so sploh zaprli. Neke knjižice so našli v njej, ali kaj, in kar brez okolišev so jo — zaprli. Toda če bi nas vsaj naučili, kako se takimle cigančutom zapre usta, da bi ne marali kruha. Vse so že pri nas zaprli, vse zapečatili, samo trebuha ne znajo zapečatiti. Trebuh naj bi mi zapečatili, da bi ne čutila lakote! Ampak ne znajo!“

Šalila se je. Nisem se hotel dati osramotiti od nje in pošalil sem se takisto:

„Morda so v tisti kuhinji v zeljnato juho vkuhali kakšne škodljive ideje?“

Toda mojega dovtipa ni razumela in odgovorila je priprosto:

„Bog ve! Morda so kaj vkuhali. Škodovalo ni: od njihove juhe človeka telo ni bolelo. In tudi otrokoma je šla v tek.“

Vprašal sem: „Pa kaj boste danes jedli z otrokoma?“

„Danes? Morda nam daste vi kaj za tale pomenek, pa si kaj kupimo za pod zobe.“

„In jutri?“

„Kdo bi premišljal o jutrnjem dnevu! Morda pojdem k neki gospej . . . prala

Iz osvobodene vzhodne Galicije: Pogled na židovsko poljsko mesto Tarnopol.

Minoli teden je ruski vojni minister Kerenskij, ki je obenem ministrski predsednik, odstopil. Na prigovarjanje vojaškega in delavskega sveta pa je ostal ter sestavil novo vlado, v kateri so zopet tudi kadeti. Baje postane Kerenskij diktator. Toda diktatura brez zanesljive vojske je brez moči. Le kozaki so vladi brezpogojno vdani. Baje so kmetje vedno bolj za vrnitev carja na prestol, češ: „Pod carsko vlado je bilo bolje!“ Vrh tega so Japonci začeli prodirati v Sibirijo. Rusija gre v opasno temno bodočnost.

ne vem . . . pri meni ni bilo nikoli krušnih ostankov: do poslednje skorjice sta otroka pojedla vse.“

Otroka, oba majhna, sta stala tu poleg matere ter zrla name kakor na ikono (sveto podobo).

Vprašal sem: „In poprej ste imeli kruha zmerom?“

Odgovorila mi je:

„Kaj bi ga ne imeli! Jaz sama sem perica. Toda kakor hitro je moral moj mož v ječo, kako naj perem? Kam naj denem

Humoreske in satire.

V.

Vladimir Azov:

O kravi, ki so jo krmili s kruhom, in o otrokih, ki so žvekali slamo.

Pripovedovati vam hočem o kravi, katero so krmili s kruhom, in o otrokih, ki so žvekali slamo. To je prav zabavna historija. Toda ne berite jo na prazen želedec: pokvarila bi vam tek. Prečitajte si jo šele po obedu, in videli boste, kako se od srca zasmujete.

Srečal sem ženo, ki je imela dva otroka in niti kosčka kruha. To mi je bilo zelo čudno. Kako to pride, ne imeti niti kosčka kuha? In rekel sem ji:

„Zakaj pa niste prosili kruha pri sosedah? Gotovo jim po obedu ostaja kruha? Vsaj pri nas se po kuhinji valja cel kup suhega kruha. Videl sem to nedavno, ko sem se ponoči vrnil iz kluba in sem stopil v kuhinjo po vžigalice. Cela grmada krušnih ostankov, in ščurki lazijo po njih. Zares, kako da niste pri sosedah prosili zanj?“

Toda odgovorila mi je:
„Prodajajo ga mlekarici.“

Kolodvor v Tarnopolu, kjer so bili Rusi cela tri leta gospodarji in odkoder jih je pregnala združena avstro-ogrska in nemška armada.

sem pri nji . . . In kaj časopisi . . . ali nič več ne pišejo o tisti podpori?"

„O kakšni podpori?"

„No, pravili so, da bo vlada ali mesto razdeljevalo podpore . . . Baje bodo popisali vse reveže in mednje razdeljevali listke.“

Zopet bi moral njej v „tolazbo“ lagati, toda nisem, nego sem dejal:

„To so govornice. Mesto izvrši popis prebivalstva, vsega, revnega in bogatega.“

spodar dober človek in nas ne goni iz stanovanje.“

Dal sem ji kar sem mogel. Sicer pa — ni resnica! Mnogo manje sem ji dal, nego sem mogel. Toda spoznal sem, da vseh lačnih ni mogoče nasititi. In končno: saj tudi sam potrebujem denar. Kmalu bo jesen. In zopet bo gledališka predstava na korist ljudske kuhinje, in po predstavi bo ples. Gotovo pozovejo mojo soprogo, naj

E. G. Brat:

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

4. nadaljevanje.

Polly, Jack in Ralf pa so stopali — z malo vrtočlavo in v očeh in nogah — k izhodu letališča. Za lesenim širokim portalom je stal ob vrtnarjevem paviljonu lesketajoče rdeč športen avtomobil. Sedli so vanj ter se odpeljali v mesto. Polly sama je vodila voz, objemajoča z desnico precej veliko krmilarsko kolo, Ralf pa je oskrboval sireno ter izvajal ž njo najrazličnejše signale.

Kmalu so bili sredi mesta, kjer je Ralf izstopil, češ da ima opraviti v klubu, a jedva par minut se je ustavil avtomobil pred Heganovo trgovsko hišo. Služabnik je zapeljal voz v remizo na dvorišče, Polly in Jack pa sta odšla k »stričku«.

Mogočno pročelje Heganove hiše je bilo videti kakor iz samega stekla in železnih okvirov. Vzor najmoderneje ameriške tehnike, je obsegala pravo blodišče hodnikov, stopnic, dvoran in sob, a se je skladala v svojem bistvu iz ogrodja železnih traverz, somernega in skoraj povsem enakega v vseh šestnajstih nadstropjih. Tudi stene so sestajale iz včlenjenih traverz in le zelo ozkih prog granitnih plošč, puščajočih čim največ prostora celim vrstam oken visokih in širokih tabel, ki so prepuščale kolikor največ možno dnevne luči v notranjost stavbino. Problem, kako izrabiti vse prostore čim najpraktičneje, dobiti prostora in svetlobe za čim največ ljudi, omogočiti med posameznimi oddelki in nadstropji čim lažji in čim hitrejši stik ter poskrbeti, da je mogoče v takem čebeljaku delati brez motenja, ta problem je bil rešen tu sijajno s Heganovo palačo iz železa, granita in stekla. Celo ravna streha vrhu 16. nadstropja je bila izkoriščena kot vrt, poln palm, lovorjev in cvetic, ter kot telovadnica in igrišče za Heganovo uradništvo.

V pritličju sta vstopila skozi vrtljive duri v sprejemno dvorano, visoko in prostrano, z marmornimi stenami in tlomi, pokritimi z debelim, temnozelenim linolejem, in z neštivilom vseh možnih sedežev, klubovskih naslanjačev, usnjenih klopi in lahkih prožnih stolov. Ob stenah so stali pisalni pulti, sredina dvorane pa je bila popolnoma

Pogled na Brzežane ob Zlati Lipi, odkoder se je začel beg upornih ruskih divizij.

„Saj sem si precej mislila, da so le govornice,“ je dejala žena. „Čemu tudi bi krmili reveže? Ali je sploh mogoče krmiti vse? Pravijo da bi bilo treba stotisočev, da bi napasli vse. In morda pride kolera in pobere marsikoga.“

Povedala je to apatično, kakor bi govorila o predmetu, ki jo zanima čisto teoretično. Poslušal sem jo in slišal medtem, kako je krulilo po telesih njenih cigančkov. Prav kakor bi se prelivala tekočina po steklenih ceveh njenih trebuho. Imela sta krive nožice in na njih čeveljčke, nekdanj elegantne: iz bele kože, z lakom obrobljene.

„Gospa mi je dala čeveljčke,“ je rekla žena, ki je opazila, da jih ogledujem. „Pol rublja mi je dala, Evangelij in tele čeveljčke.“

„In ste čitali Evangelij?"

„Čitala. Tam stoji zapisano, da drevesa, ki ne donajajo plodov, posekajo in vržejo na ogenj. — To pomeni — ženo brez otrok, kakor figovo drevo neplodno; toda žena, ki ima otroke, pomeni koristno. Zakaj torej naj jaz z otrokoma poginem kakor kako figovo drevo?"

„To morate vprašati batjuško (popa)! Jaz tega ne razumem.“

„Batjuška pravi: „Potrpi! Tudi Kristus je trpel in je tudi vam ukazal trpeti.“ Tako torej trpim. A kaj otroci, ali sem jih dolžna živeti ali ne? Od koga imajo pravico, zahtevati kruha? Od matere. In kako, če ga pa ni?"

„Ti nisi torej danes imela niti kosčka kruha?"

„Odkod naj bi ga vzela? Saj sem vam rekla: sosedje ga sami shranjujejo in mlekariča ga jemlje od njih. Vsa ulica je ubožna. In da bi šla v mesto? Že itak sem vsa oslabela in teh cigančkov nimam deti nikamor. Bogu hvala, da je hišni go-

prodaja cvetke ali vzporede. To pa pomeni, da ji bo treba nove toalete . . .

Saj vendar ne more sodelovati vnovič v vijoličasti, ker jo je videlo že lani toliko oči!

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike“! Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov, tem bolji bo list. Zrno do zrna . . . Kamen do kamna . . .

Iz osvobodjene Galicije: Mestece Brzežany, kjer se je začela ruska ponesrečena ofenziva. V ozadju reka Zlata Lipa. Mesto je deloma uničil požar.

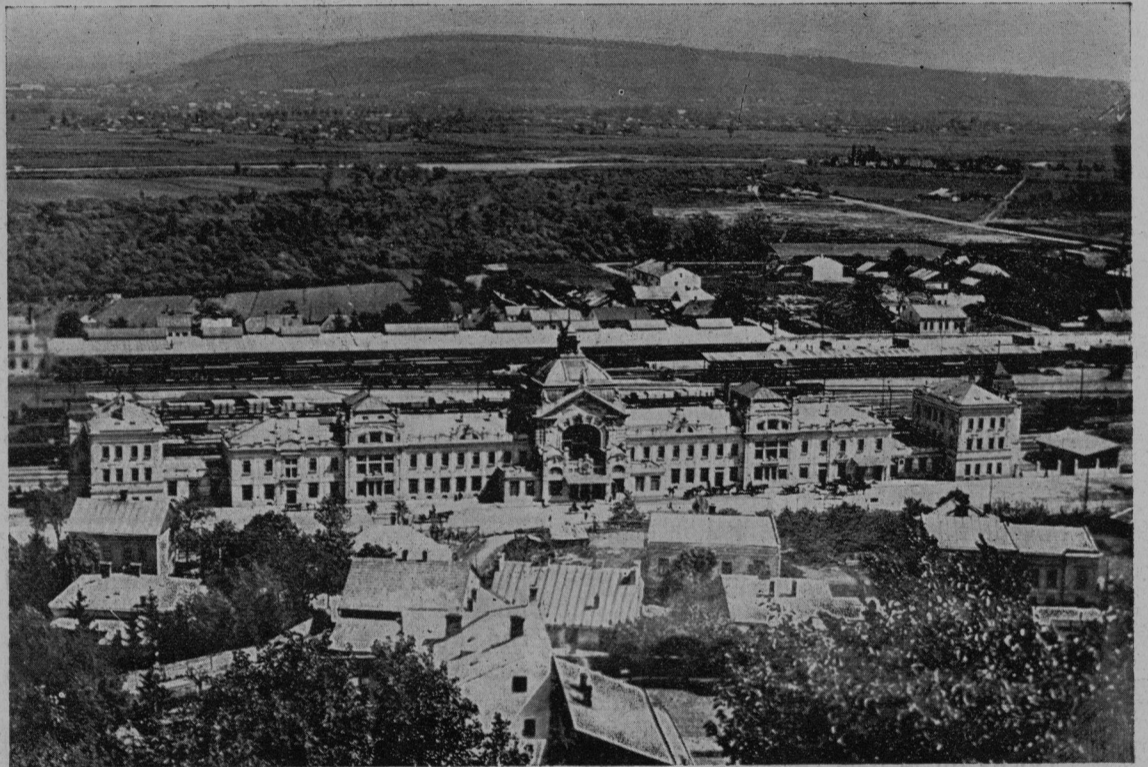
Poljska vas poleg Brzežanov med bitko.

prazna ter je služila le kot prehod k liftom in durim, označenim s številkami.

Dasi je bilo v dvorani mnogo agentov, trgovcev, bančnih uradnikov, kupcev in prodajalcev in pozvedovalcev, je bilo slišati le pridušeno mrmranje in šepetanje ter tiho drsanje podplatov po mehkem linoleju.

Polly še vsa zasopla po nagli vožnji, je namerila korake k najbližjemu liftu, služabnik v temni livreji s srebrnimi gumbi ni genil niti z obrvmi, ko je odpiral mrežno dverce, kletka je švignila navzgor ter se ustavila v četrtem nadstropju, kjer je imel Hegan svoje uradne prostore. Polly in Jack sta stopala še po brezkončni pisarni, predno sta dospela do »stričkovega svetišča«; pisarji in uradniki so sklanjali svoje glave nad knjigami ter pisali mirno dalje, ne da bi se ozrli, ko je šla mimo šefova nečakinja. V tej hiši je bil čas denar, zato ga ni smel nihče tratiti s pozdravljanjem.

Še tri stopnice, povlečene s suknom, in obstala sta pred preprostimi durmi brez tablice, brez napisa, — za katerimi je bil mož, ki edini je imel pravico in moč ukazovati v tej ogromni hiši.

Črnovice, glavno mesto Bukovine, ki so ga 3. t. m. vzeli hrvaški polki.

Pogled na mesto Bučač na Stripi, ki je zopet svobodno.

In ko je vstopila Polly, je ta mož takoj odslovil svojega tajnika, ki mu je pravkar narekoval važno pismo, pristopil k njej, ji stisnil roko in jo poljubil na čelo.

»Kako je bilo?« je vprašal.

»Oh, bajno, predivno, nepopisno!« je pripovedovala Polly. »Ralf je vriskal kakor Indijanec!«

»In kako je bil vam vseč ta prvi polet pod svobodno solnce?«

Še predno je mogel Jack odgovoriti, se je zasmejala Polly:

»Znamenito se je držal! Ampak nazadnje mu je bilo žal, da je izgubil perutnice svojih prapradedov!« In že je odhitela v sosednjo sobo, da se »kar hitro preobleče« v promenadno toaleta . . .

Hegan si je zapalil novo smodko in postavil pred Jacka skrinjico havank na pisalno mizo, kjer je stal eleganten porcelanski čebriček z vodo.

Nekaj časa sta sedela in molče pušila. Hegan je upiral svoj pogled za odšlo Polly in se blago smehljaj. Visoki, silni mož je postal vselej nekam majhen in mehak, kadar je bil v družbi svoje nečakinje. Vidno je zelo visel na nji ter jo ljubil resnično globoko.

»Ko sem letel prvič pod oblaki in sem gledal mistra Connorja,« je začel Jack . . . »prej, ko sem švigal skozi Chicago, ter zrl Polly ob krmilu . . . in zdajle zopet, ko sem stopal po vaši hiši ter vidim vas, se mi zdi, da je vam Amerikancem vse silno lahko, četudi je na videz uprav nemogoče, zagonetno komplicirano in blazno smelo. Večkrat sem že premišljal o tem ter iskal vira te vaše čudne sposobnosti. In zdi se mi, da sem ga našel v vaši prav posebni krvi. Ves vaš uspeh je le posledica vašega temperamenta in nič drugega.«

»Mogoče kri, temperament,« je pritrdil Hegan, se globoko naslonil v klubovskem naslanjaču, da je napol ležal, vzkrižal noge, jih položil skoraj vodoravno na bližnji vrtljivi stol ter žvečil smodko, ki je tudi med govorjenjem ni odložil iz ust, »mogoče pa tudi naša stoletna preteklost, vzgoja . . . Vse misli naših pradedov in dedov so bile koncentrirane vedno le na uspeh . . . v boju proti elementom, naravi, divjim ljudstvom . . . v tekmi med seboj in tujim svetom se je v Amerikancu razvil le en talent, omejen, nekam suhoparen, a zmagovit . . . Živci!

— Toda moja kri je mešana z laško, tudi s francosko . . . zato pa imam, žal, poleg ameriških in evropskih vrlin tudi nekaj nerodnosti, ki sem jih podedoval po svojih veselih prababicah!»

Zamahnil je z levico, se grenko namrdnil in se prisiljeno zasmejal.

Jack se je zagledal v steno, pa kateri so viseli v širokih okvirjih velikanski zemljevidi. Bile so to uprav čudovite mape vseh delov sveta, mojstrska dela svoje stroke; na njih je bilo videti toliko raznobojnih linij, črt in pik, da ni bila na njih pozabljena očitvidno niti najmanjša podrobnost. Zlasti pa je zbudila Jackovo pozornost množica modrih in rdečih praporčkov, ki so — ponekod posamič drugod v parih in tudi v celih šopkih — štrleli iz platnenih ploh.

Hegan je opazil Jackovo zanimanje ter je naglo vstal.

»Naš trgovski zemljepis,« je dejal, kažoč na mape, »kakor sem si ga naredil sam.«

In začel mu je razlagati, kaj pomenjajo rdeči in modri praporčki, črte in pike: filijalke, agenture, pisarne zaupnikov, — najgostejše po Severni Ameriki najredkeje po južni Aziji in po Avstraliji. Rdeči praporčki so kazali angažmane izključno Heganove banke, modri pa podjetja zveze chicagoških

Bitka v Flandriji: Nemški vojaki tečejo med bitko naprej, da zasedejo nove lijake, ki so jih izkopale granate.

Bojišče med bobnajočim streljanjem topov: Vse se skriva pod zemljo.

bank, med njimi tudi Heganove. Pike raznih boj so pripovedovale, kje so in kakšna so podjetja, tovarne, rudokopi, premogovniki, gozdovi, parobrodi ali kakšni drugi obrtni zavodi. Črte so izražale železniške, vodne, brzojavne in telefonske zveze. (Dalje prih.)

Kako napredujejo Angleži.

Vojna je tudi Angležem prinesla mnogo novega, celo vrsto reform, ki kažejo, da zmagujejo nove ideje celo med tem, zagriženo konservativnim, le starega se oklepajočim narodom.

Švicarski listi poročajo: Noben dogodek nove dobe ni toli silno pretresel vsega tega, kar se je zdelo človeštvu kot skala trdno in neomajno, kakor sedanja vojna.

Že vidimo duševne prevrate, ki so v svojem vplivu bolj daleč sezajoči kakor vse zmage in porazi na bojnih poljih. To opazamo tudi na Angleškem, kjer pada pregraja za pregrajo, kjer izginja predsodek za predsodkom. Noben Anglež bi pred tremi leti ne verjel, da je mogoča na Angleškem splošna vojaška dolžnost, ta splošno

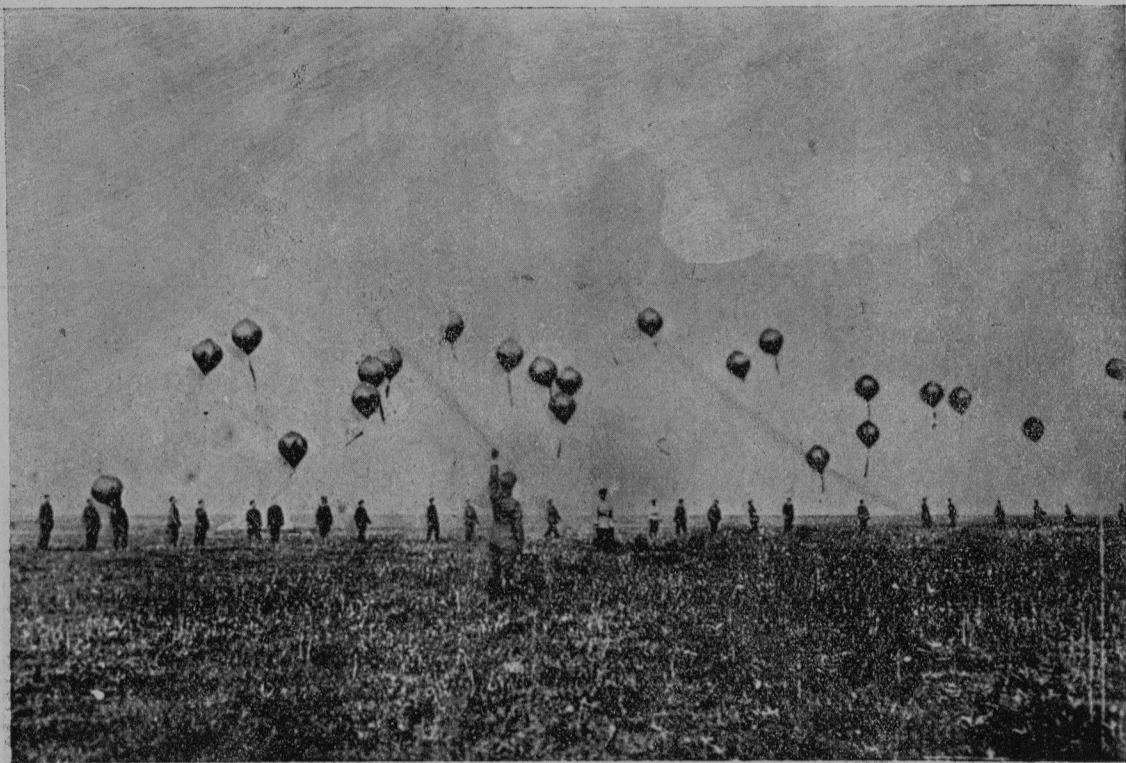
Fotografije iz lijak, ki so jih izkopale granate na bojišču v Flandriji. Črte kažejo kritja nemške vojske.

sovražna naredba na evropski celini. A danes je vsak sposoben Anglež vojak.

Pred leti niso na Angleškem na nikogar huje zabavljali kot na sufragetke, ženske, ki so zahtevale glasovalno pravico pri volitvah. Danes pa se neverjetno mirno razpravlja o ženski volilni pravici, kakor se razpravlja o nji tudi po vseh evropskih državah.

Velike javne urade na Angleškem ne vodijo več visokorodni teoretiki, plemiški diletantje, nego strokovnjaki, možje iz poklicev. Pomislite: nedavno je smel v parlamentu angleški šolnik poročati o velikopotezni reformi angleškega šolstva! To so veliki znaki časa.

Slavna ali razupita angleška nedelja je izginila. Pred vojno se ondi ob nedeljah ni smelo prav ničesar delati; vse trgovine so bile zaprte, niso se smeli vršiti ne koncerti ne glediške predstave: vse je spalo in lenarilo. Toda na fronti nedelje ne poznajo, zato se danes tudi že na Angleškem dela tudi ob nedeljah in praznikih

Spušcanje balončkov z novicami sovražnikom. Na tak način zvedo vojaki resnico, ki se jim prikriva

po delavnicah in po poljih, gozdih, lukah, po tovarnah in bolnicah; tudi koncerti se vrše, le — gledišča so še vedno ob nedeljah zaprta. A tudi ta starokopitnost izgine.

Prej je bil vojak najemnik, zato zaničevan. Prej so bili častniki posebna naduta, bogataška, plemiška kasta. Danes je vsak vojak časten junak, vsak je ponosen na uniformo, a častniki so vzeti iz najbolj omikanih angleških slojev. Častniki so bivši profesorji, učitelji, inženirji, odvetniki i. dr. Med vojaki in častniki ni več družabnega propada, ker častnik postane le, kdor je sposoben, ne pa le kdor je bogat ali plemič. Demokratiziranje prešinja vse stave in sloje.

„Old England“ (starokopitna Anglija) izumira, — nova klije iz tal. —

Sila kola lomi.

Če se vse to godi na Angleškem, more li ostati naša država brez velikih demokratičnih reform?

Nova doba rodi tudi novo Avstro-Ogrsko. O tem ne dvomi nobeden, kdor gleda okoli sebe in preko mej.

!!! Naročajte in širite !!!
„Tedenske Slike“.

Šestdesetletnica južne železnice.

Za avstro-ogrsko državo je Trst najvažnejše trgovsko in edino večje pomorsko mesto. Preko Trsta vodi pot naravnost v inozemstvo in iz inozemstva v državo. Ni torej čudno, če se je Trst razvil do prvega domačega in tudi v inozemstvu do znanjšega trgovskega mesta. Pomen tega edinega pomorskega tržišča so poznali voditelji avstrijske države od nekdanj in čim je bila izumljena lokomotiva, ki vlačí železno kačo po železniških progah, so kmalu pričeli ukrepati, kako bi zvezali z železnico Trst in Dunaj.

Že leta 1841. so sklenili, zgraditi državno železnico od Dunaja do Trsta. Zasebni kapital se ni upal graditi železnic, ker je bila takrat gospodarska kriza. V tistih

letih je bil ministrski predsednik von Bruck, prej trgovec v Trstu, ustanovitelj generalnega ravnateljstva komunikacijskih zavodov, iz katerega se je razvilo pozneje železniško ministrstvo. Von Bruck se je pa kmalu vrnil v Trst in je bil prvi predsednik Avstrijskega Lloydja; pozneje je postal še finančni minister, pa ni bil srečen. Bil je liberalen naprednjak ter je že takrat predlagal cesarju ustanovo za Avstrijo.

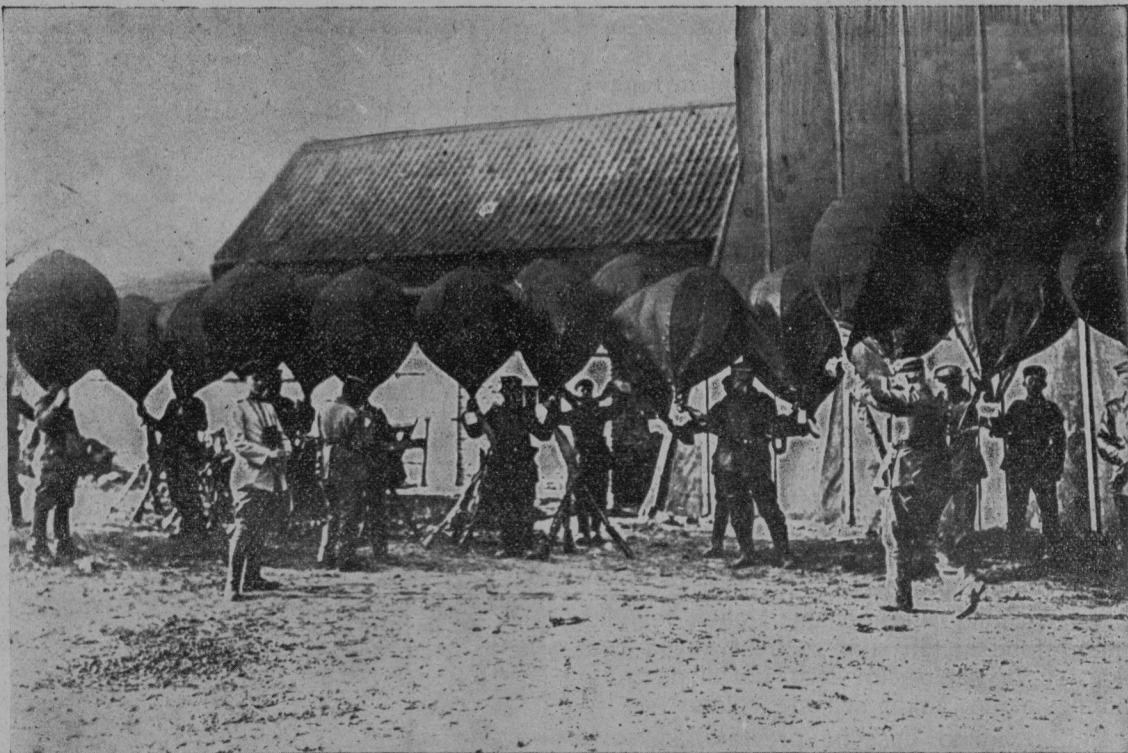
Železnica od Dunaja do Glognitza je bila v obratu že leta 1841 in 1842, in sicer je to progo zgradil zasebni kapital. Z nadaljnjim progom južne železnice so se hoteli ogniti Alpam na ogrsko stran ter bi bil šel del proge po ogrski zemlji. Ogrski komitati pa so se uprli, ker so se bali, da bi gradili pozneje tudi progo v Bosno in Dalmacijo. Izvolili so potem progo čez Semering. Ogromnih stroškov se je ustrašil zasebni kapital. Zato je država sama gradila najprej progo od Müzzuschlaga do Gradca (1842

do 1849), 1846 do Celja in leta 1849 kljub tedanji razburkani dobi do Ljubljane. Pričeli so graditi tudi oni del železnice, ki vodi od Glognitza čez Semering v Müzzuschlag. To progo so delali pet let pod vodstvom ženijskega inženjerja Ghega. Leta 1854. je bila dograjena. Že leto poprej je država odkupila tudi železnico Dunaj-Glognitz.

Tehnično mojstrsko delo je železnica čez Semering, zlasti velik dvig, predor in zopet pad, a graditeljem je delala še večje težkoče proga od Ljubljane do Trsta. To progo so merili inženjerji od leta 1842, a zedinili se niso. Eni so hoteli graditi železnico skozi Skofjo Loko po Sorški dolini na Žiri, skozi predor pod razpotjem pri Spodnji Idriji in potem ob Idriji v Soško dolino, Gorico, Devin in Trst. Drugi so pa zagovarjali progo čez Kras, ki prvotno ni imela mnogo zagovornikov.

Leta 1845. je poslal predsednik dvorne kamore, baron Kübeck, inženjerja Ghega na jug. Ghego je v treh delih napravil potrebne primerjalne načrte med obema projektiranimi programi. Kraška proga je imela prehud padec pred Trstom, a je bila krajša 45 kilometrov nego prvotni načrt. Proga na Skofjo Loko pa bi bila po Ghegovem načrtu 64 kilometrov krajša, a gradnjo bi oviral in zavlačeval dva kilometra dolgi predor pri Razpotju. Odločili so se končno za kraško progo, ker so jo upali prej dograditi.

Leta 1849. je izšel odlok za gradbo kraške proge. Vodil je gradnjo višji nadzornik Ghega. Semeringovo progo so dogradili v petih letih; kraško pa v osmih. Računali niso na težkoče, ki jih utegnejo naleteti na Ljubljanskem barju. Razmeroma kratko progo preko Ljubljanskega barja so gradili od leta 1850 do 1856. Tla so se vedno zmikala v močvirju. Da so napravili dobro podlago, ki sega okolo 37 metrov pod površino, so porabili 350.000 kubičnih metrov gradiva iz sosednjih kamenolomov. Znamenito stavbeno delo je tudi borovniški železniški most. Zanj so porabili 5 milijonov opek, 33.000 obdelanih kamnov in prav toliko še drugega gradiva. Tudi na tej progi so morali kopati šest predorov, v Trstu pa zasuti del morja, da so napravili prostor za postajo in skladišča. Vsa ta ogromna dela so izvedli v letih 1849 do 1857. Direktor

Pred spustitvijo balončkov, ki nosijo časopise in druge tiskane vesti v sovražno ozemlje. Pri ugodnem vetru spustijo take balončke, ki jih zanese k sovražnikovim armadam.

Mornarji telovadijo na krovu ladje.

Ghega je nato umrl leta 1860 in mesec pozneje tudi von Bruck.

Kakor smo že omenili, so imeli v Avstriji tedaj slabe finance; zato se je moral umakniti tudi Bruck že pred izbruhom vojne s Francozi in Sardinci leta 1859. Država je prodala železnice. Tudi južno železnico je prodala za 168 milijonov, dasi jo je stala 335 milijonov goldinarjev, francoskim kapitalističkim skupinam. Država je morala obenem prevzeti jamstvo za obrestovanje. Šele leta 1877 je pričela država zopet odkupovati železnice, a južna železnica se nahaja še danes v rokah francoskih kapitalistov.

Slovesno otvorjena je bila proga južne železnice dne 27. julija 1857.

Kdor želi, da mu spremenimo naslov, naj poleg novega navede tudi stari naslov, da ga vemo črtati. Zlasti pa prosimo, da navede število, ki ga ima vsakdo pri naslovu; s tem nam znatno olajša delo.

Razne vesti.

Ne sejejo, le žanjejo. Na glavnem zboru gališke „Karpatsko-petrolejske akcijske družbe“ je bilo sklenjeno izplačilo dividende po 100 kron za akcijo (lansko leto po 75 kron). Po odpisu štirih milijonov na imobilije znaša čisti dobiček te družbe 6,332.142 kron. In vojni dobički delavcev te družbe, ki so prigarali to ogromno vsoto?

Nemški kurir z bombami. Na Norveškem so prijeli pred kratkim nemškega vladnega kurirja pl. Rautenfelsa, ker je imel s seboj razstrelilni material in ga spravljaj po različnih hišah. Norveška je protestirala proti taki „diplomatični“ službi. Zunanji urad Nemčije „pojasnjuje“ sedaj to zadevo: Rautenfelsa je že odpustila nemška vlada iz svoje službe in zunanji urad oporeka, da bi bil imel Rautenfels uradno naročilo, naj prevažna razstrelivo.

Krompir letošnjega pridelka je zasežen od 1. avgusta 1917 dalje. Krompir za zimo se kontigentira; za krmo je določen le oni krompir, ki ga ljudje ne morejo uživati. Uporaba krompirja v obrtnih žganjekuhah je prepovedana. Dovoljenje za prede-lavo krompirja na kak drug način izdaja

urad za ljudsko prehrano. Pridelovalci krompirja morajo oddati zaseženi krompir vojnemu žitnemu zavodu. Oddaja krompirja, zastonj ali za plačilo, je prepovedana, zato je treba imeti za pošiljanje krompirja posebna transportna dovoljenja. Vsak, kdor je zasadil s krompirjem več kakor pol hektarja zemljišča, mora množino pridelka naznani. Krompir se bo oddajal jeseni konzumentom na podlagi kart in v mestih z nad 10 tisoč prebivalci se uvede rajoniranje. Cene za krompir pri pridelovalcu so sledeče: Od 1. do 20. avgusta 40 kron in od 21. avgusta do 4. septembra po 25 kron za meterski stot, od 7. septembra dalje po 15 kron. Kifelčar velja trikrat toliko kakor okrogli krompir.

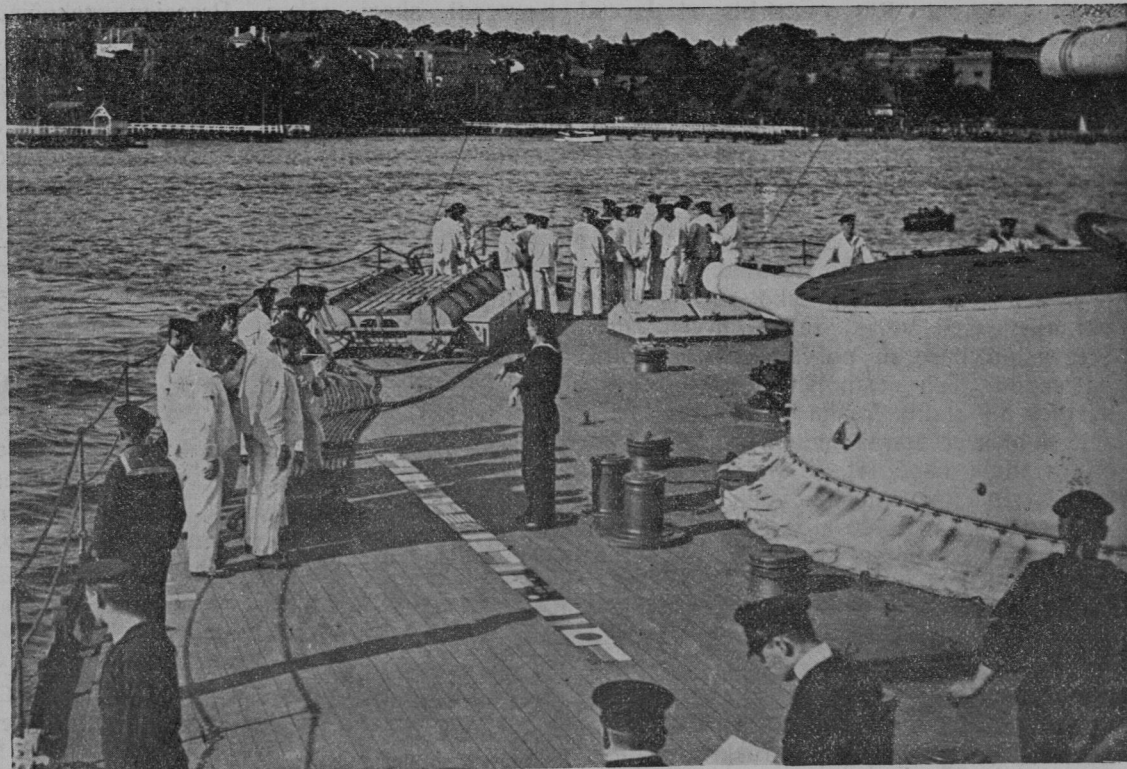
Na en dan trije zračni napadi na Idrijo. Dne 28. julija napravili so sovražni italijanski letalci kar tri zračne napade na Idrijo. Prvi napad se je izvršil ob en četrta na 7 zjutraj in je trajal okrog 25 minut. Deset malih in velikih sovražnih letal je

metalo bombe po predmestju, glavno na električno žico in okrog tovarne za živo srebro. Bombe so padale po vrtovih in cestah ter niso povzročile posebne škode. Le kake tri hiše pri sv. Trojici so bile neznatno poškodovane. Drugi napad z enakim številom letal se je izvršil od enčetrta do tričetrta na 12 predpoldne v isti smeri. Vsi trije napadi, posebno pa zadnji je bil pravi pekel streljanja bomb in obrambnih topov. Ljudje so ves dan begali po cestah ter se skrivali po zavetiščih. Boječ se še nočnega napada, so ljudje tavalj po cestah ali pa spali v kletih in drugih skrivališčih. Koliko bomb je pri vseh treh napadih padlo, se najbrže ne bo moglo dognati. Le to je gotovo, da bo dan 28. julija ostal ljudem v nepozabnem spominu. Kakor se je čulo pozneje, so metali bombe tudi po okolici ter poškodovali nekaj hiš in vrtov.

Aretacije v Varšavi. N. Z. Z. poroča iz Krakova, da so nemške vlasti izvršile v pretečenih dneh mnogo hišnih preiskav; pri tej priliki je bilo aretiranih okolo 30 oseb. Največ preiskav se je izvršilo pri politikih levice, v tiskarni socialističnega dnevnika „Kurjer Polski“. Preiskave so izvršili istočasno v raznih delih mesta. Med drugimi so bili aretirani nekdanji legijski častnik Slawek, uradnik provizoričnega državnega sveta Jedzejewicz, urednik „Nowe Gazete“ Piotr Gozetski in politik Downarowicz. Več aretirancev so spravili v Varšavsko citadelo, ki je služila ruski vladi kot najstrožji zapor za politične zločine.

Čisti dobiček znaša petnajst in pol milijonov! Jeklarska zveza v Bohumu je napravila po odpisu za vojni davek v letu 1916-17 dobička 22 milijonov devet sto tisoč. Pet in eno tretjino odpišejo, dva milijona vpišejo za posebne zadeve, tri in pol milijonov preneso na nov račun in petnajst in pol milijonov razdele med delničarje. Vojni časi — zlati časi.

Hladnokrvnost. Karel V. je imel 30 žepnih ur na mizi, pa se niti dve nista ujemali na sekunde. Vsled tega pravi: „Kako bi mogel pričakovati, da se bodo ljudje v vsem ujemali!“ V istem hipu je pa po nepredvidnosti sunil njegov sluga v mizo, da se je nagnila ter so vse ure zdrknile na tla in se pobile. Karel se zasmee in pravi: „Ti si bolj srečen kot jaz, kajti dosegel si, da kažejo vse ure enako.“

Mornarji na vaji na krovu ladje.

Vaja s torpedom: Mornarji so vjeli poskusni torpedo.

Ruska vojska, ki beži! Iz Petrograda poročajo, da postavi Kerenski 12 generalov, 452 častnikov in več tisoč podčastnikov in vojakov pred vojno sodišče. List „Ruskij Invalid“ poroča, da se je pri 12. diviziji uprlo 2085 vojakov, ki niso hoteli boriti se pri začetni ruski ofenzivi, a pri 13. diviziji 8484 mož. Na rumunski fronti se je uprla vsa 103. divizija, dalje 6. stotnija 7. strelskega polka, 6. stotnija 10. turkeštanskega polka in skoraj vse stotnije 21. polka. List „Jutro Rosiji“ poroča, da je sibirski zamurski polk odločno odklonil povelje, iti naprej na gališki fronti ter da je izjavil, da ostane v defenzivi. Polk so morali s fronte odstraniti. Slični prizori so se vršili na severni fronti, okoli Rige, kjer so vojaki tudi svojevoljno zapuščali strelske jarke. Bežeči vojaki so plenili po ruskih vaseh in mestih ter počenjali razne nasilnosti. Kerenski mora biti Herakles, da osnaži ta Avgijev hlev.

Rudarji so lačni, to je sedaj konstatirala tudi visoka vlada. Radovedni smo, če vztraja res energično na svoji zahtevi napram Ogrski: Blago za blago! Iz rudnikov prinašajo dan za dnem onemogle rudarje, na Ogrskem, kjer vporabljajo naš premog, pa imajo živil dovolj. Lepo razmerje vlada res med Avstrijo in Ogrsko.

Ruski pisatelj ruskemu narodu. Slavni ruski pisatelj Leonid Andrejev (čitajte danes njegov „Rdeči smeh“!) je naslovil na ruski narod sledeči poziv: Ne obupajte! Ne izgubljajte vere v rusko revolucijo! Gotovo je strašno, ko vidimo, kako zdravi, dobro ohranjeni naši vojaki že po prvem strelu brezvestno beže in puščajo svoje tovariše na cedilu. Teh strahopetcev, zločincev in sužnjevi ni rodila ruska revolucija. Ta je šele 4 mesece stara medtem ko je avtokracija vladala tisoč let, je v tem času ruski narod izpačila, udušila v njem čut dolžnosti, ustvarila tisoče sužnjevi ter je Rusijo prenapolnila s toliko ovaduhov, ogleduhov, izdajalcev in banditov. Kar je danes, je strašno. Bodočnost ne manj. Starčki se jokajo, ko danes berejo ruske časopise. Smehljaj je izginil, a v svojem trpljenju in solzah najde Rusija zopet svojo srčnost in svojo moč. Le poštenost more rešiti Rusijo. Združite se torej, pošteni ruski državljani, ter izženite iz svoje srede izdajalce in lopove, najhujše sovražnike mlade ruske svobode.

Osvobojena Bukovina. V deželi živi okoli 380.000 Rumunov, prav toliko Malorusov, 110.000 Judov, 60.000 Nemcev in nekaj tisoč Poljakov, Rusov, Armencev, Madžarov i. dr. Rumuni so večinoma hribovski kmetje, ki se bavijo s kmetijstvom, živinorejo, lesno trgovino in splavljanjem lesa po rekah. Po žagah ali pilah delajo večinoma Nemci, ki so tudi rudarji. Malorusi so večinoma mali kmetje, obrtniki in delavci. Judje se bavijo večinoma s trgovino uradniškimi zasebnimi posli, Rusi so sadjarji, Ogrji kmetje. Dasi so Nemci v veliki manjšini, je vlada večinoma v nemških rokah ter imajo Črnovice skoraj čisto nemški značaj.

Milo brez milnega kamna. V 7 in pol litra prekuhane in ohlajene vode stresi 1 in četrt kg sode, pol kg presejanega bukovega pepela ter 1 kg 8 dkg pogašenega apna. Vse dobro zmešaj, dokler se popolnoma ne stopi, nakar še dobro izkuhaj in neprestano mešaj. Nato postavi na hlad, da se gošča vsede na dno, kar je redkega, pa precedi skozi robec. Precejeno tekočino zavri iznova, deni vanjo 1 kg 80 dkg stopljenega ali 2 in pol kg loja, tudi stopljenega, z ocvirki vred. To kuhaj dve in pol uri in neprestano mešaj. Potem obloži z abojček z mokro cunjjo, vlij vanjo kuhano milo in kadar je strjeno, ga potegni s cunjjo vred iz abojčka.

„Tedenske Slike“ so najbolj zanimivo in poučen slovenski ilustrirani tednik. Priobčujemo vsak teden obilo slik in poročila z raznih bojišč ter o vseh važnejših aktualnih dogodkih.

„Tedenske Slike“ stanejo celoletno 15 K, polletno 7-50 K, četrletno 3-80 K. Posamezne številke se dobivajo po trafikah, knjigarnah in na kolodvorih izvod po 30 vinarjev.

**Zahtevajte povsod „Tedenske Slike!“
Naročite si „Tedenske Slike!“
Priporočajte jih svojim znancom in prijateljem!**

SLOVAN

MESEČNIK ZA
KNJIŽEVNOST
UMETNOST
IN PROSVETO

XV. letnik

priobčuje pesmi, romane, novele, povesti in razprave **najboljših slovenskih pesnikov, pisateljev in znanstvenikov.**

Vsaka številka „SLOVANA“ ima po 1 do 2 **eno- in večbarvni umetniški prilogi, reprodukcije del najboljših slikarjev oziroma kiparjev** ter portrete pisateljev in umetnikov.

Naročnina za „SLOVANA“ znaša za vse leto 12 K, pol leta 6 K, za dijake vse leto 10 K, za pol leta 5 K. Naročite „SLOVANA“ takoj!

Naslov: „SLOVAN“ - Ljubljana, Dunajska cesta 9.
Novi naročniki dobe še vse letos že izišle številke.

V zalogi je še nekaj izvodov albuma

„LEPA NAŠA DOMOVINA“

I. zvezek: **Kranjska v podobah** vsebuje osem krasnih trobarvnih reprodukcij in sicer:

Ljubljana. - Kamniške planine. - Bled. - Vintgar. - Bohinjsko jezero. - Belopeško jezero. - Postojna. - Predjamski grad.

Album ima poleg slik tudi kratek opis dotičnega kraja v slovenskem, nemškem, češkem in laškem jeziku. Je torej primerno darilo vojakom in drugim. — **Cena s poštnino vred 2 K.**

Naročite takoj, dokler je še kaj zaloge v upravnistvu „TEDENSKE SLIKE“ v Ljubljani.

Vsaka gospa
naj čita moje zanimivo navodilo o medernem **negovanju prsi.**

Uspešen svet pri pomajkanju obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE, Presburg (Ogrsko) Schanzstrasse 2, Abt. 95.** — Ne stane nič.

Priporoča se
:: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
:: LJUBLJANA. ::

Razpošiljam tudi novo kislno vodo "Silva" vrelec za brizganje (Spritzer) in namizno terzdravilno slatino.

VINO belo in rudeče
od 65 l naprej razpošilja po povzetju
A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste stare in nove zamške od kisle vode in vse vrste sode za vino in sadjevec.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lasne in brado za trajno temno barvo. 1 steklenica s poštnino vred stane K 270.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 245. Povzetje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

IVAN JAX in SIN
Ljubljana, Dunajska cesta 17
priporoča svojo bogato zalogo šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen)

Brezplačen pouk v venzu
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštnine prosto.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovešem predpisu dobe občine v tiskarni Drag. Hribarja v Ljubljani, Dunajska c. 9

Odlikovano na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi pri **Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.** Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

Mazilo za lase
varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izorno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zadostuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Suhe gobe,

črno in rdečo deteljo, kumno, janež repno, korenjevo, razna trava in druga domača semena, prazne vreče kakor tudi vse vrste pridelkov **kupuje SEVER & URBANČIČ, Ljubljana, Wolfova ulica 12.**

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušivemu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrstno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Vsakovrstne tiskovine

za občinske urade, odvetnike, notarje, gostilničarje, zasebnike itd.

ima v zalogi

tiskarna DRAG. HRIBAR,
Ljubljana,
Dunajska cesta št. 9

OMNIBUS-NOTES

je z oziroma na sedanje čase, ko je ljudstvo vseh jezikov razstreseno križem vseh avstrijskih dežel, gotovo najbolj praktična beležnica za vojake in civiliste, ker vsebuje besednjak in kratke pogovore v šestih jezikih: nemškega, madžarskega, slovenskega, češkega poljskega in italjanskega.

OMNIBUS-NOTES

je tisti pripomoček, s katerim se bo zamogel takoj vsakdo sporazumeti z ljudmi gornjih jezikov. — Cena Kr. 1. 20 — Predprodajalci dobijo 25 % popusta. — Naroča se edino pri tvrdki: **J. Stoka, Trst, ulica Molino piccoli 19** — Dobiva se v vseh knjigarnah in papirnicah.

Zamaške

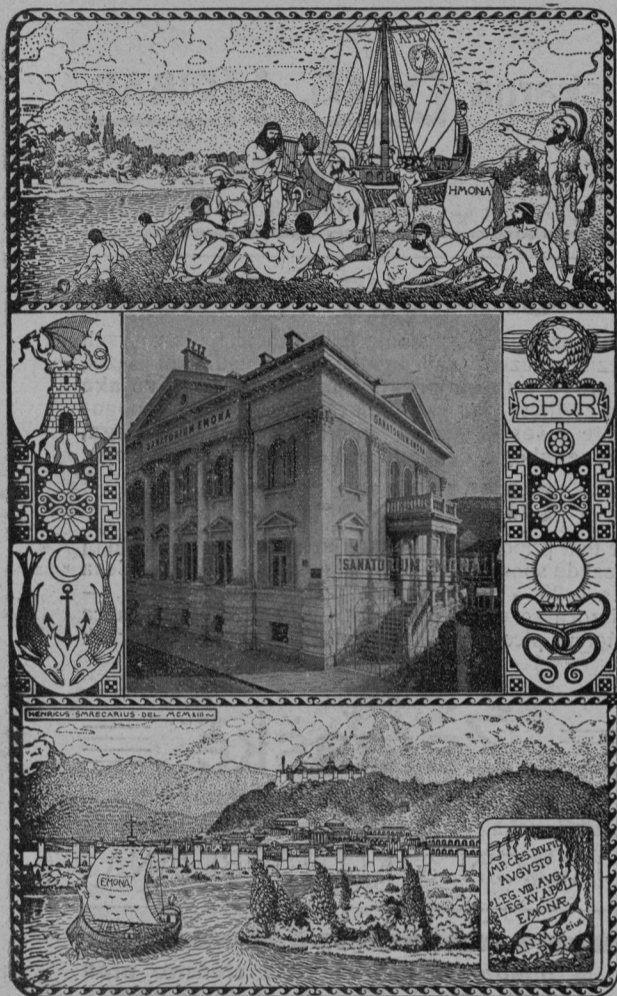
nove in stare, kupi vsako množino tvrdka Ljubljanska industrija probkovich zamaškov **JELAČIN & KO. LJUBLJANA**

Zaloga pohištva
VIDO BRATOVŽ
Stari trg 5
LJUBLJANA

Kmetska posojilnica r. z. z. n. z. **410** **Ljubljanske okolice**
obrestuje hranilne vloge po **440** v Ljubljani
Hranilnih vlog trindvajset milijonov. Popolnoma varno **brez vsakršnega odbitka.**
naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

CRESCES
FORTIS

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE · IN · KIRURGIČNE · BOLEZNI ·
PORODNIŠNICA.
LJUBLJANA · KOMENSKEGA · ULICA · 4
SEF · ZDRAVNIK · PRIMARIJ · DR. FR. DERGANČ

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

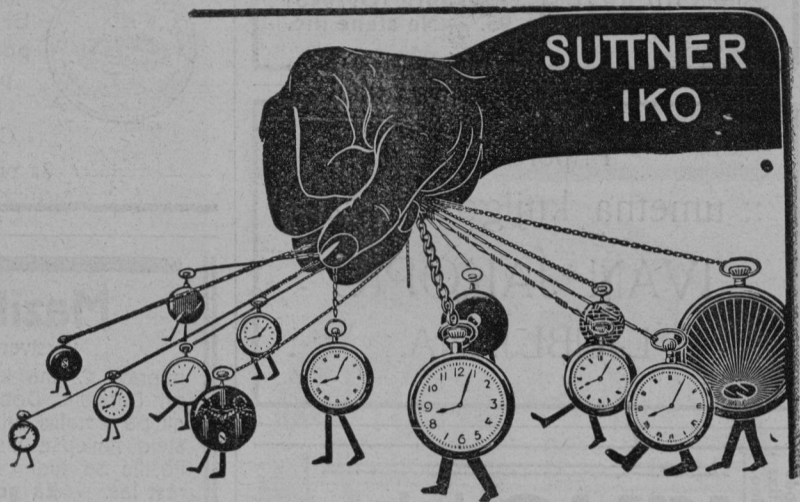
Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Krasna darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštne prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

- Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf ura K 12·40
- št. 99449 Roskopf ura, grav. močna, 2 pokrova K 16·80
- št. 99600 Radijska žepna ura ponoči sveteča K 16·20
- št. 99865 Kovinasta verižica K 1·60
- št. 99645 Uhani amerikanski double zlato K 3·40
- št. 99022 Srebr. rožni venec K 9·50

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavnica 8,000,000 kron. :: **STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.** Rezervni fondi okroglo 1,000,000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3·80, 1/2 leta K 7·50, celo leto K 15—; za Nemčijo: 1/4 leta K 5—, 1/2 leta K 10—celo leto K 20—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 24—. Za ameriko letno 5 dolarjev.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I.nad stropje